

Η Ελλάδα τελεί υπό ευρωπαϊκή επιτροπεία, η οποία, εφόσον δεν προλάβει εν τω μεταξύ η ελληνική κυβέρνηση, στις 16 Μαρτίου θα αποφασίσει, ερήμην της Ελλάδος, και θα μας επιβάλει αιματηρά αλλά αναγκαία μέτρα για τη διάσωση της χώρας από την πτώχευση.

Όλοι οι Έλληνες ασφαλώς νιώθουμε εθνική ταπείνωση. Ωστόσο, οφείλουμε να συναισθανθούμε ότι η συγκεκριμένη Επιτροπεία δεν προέκυψε από παρθενογένεση ούτε από διεθνή συνωμοσία. Η Ελλάδα την προκάλεσε με τις πράξεις της, την κέτευσε με την κυβέρνησή της και σε χρόνο ανύποπτο την προσυμφώνησε με την υπογραφή της στις ευρωπαϊκές συνθήκες που ορίζουν τις υποχρεώσεις της, τα εξαιρετικά προνόμιά της και την ευρωπαϊκή εξουσία.

Χάρη στις αμφίδρομα δεσμευτικές αυτές Συνθήκες η Ελλάδα, επί 30 χρόνια, εισέπραξε αστρονομικά κονδύλια, ανύψωσε το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων σε επίπεδα δυσανάλογα προς την παραγωγικότητά τους και την ανταγωνιστικότητά τους, ενίσχυσε κατακόρυφα την εθνική ισχύ της, υπεισήλθε λάθρα στο απρόσβλητο καταφύγιο του ευρώ και προστάτευσε το εισόδημα του λαού της από τις έως τότε αλλεπάλληλες καταστροφικές υποτιμήσεις της δραχμής.

Όμως, η Ελλάδα εξονέμισε τα ευρωπαϊκά κονδύλια, οθέτησε τις δεσμεύσεις της, εξαπάτησε τους ευεργέτες της και απειλεί θανάσιμα το κοινό ευρώ. Ηλθε, λοιπόν, η ώρα να πληρώσουμε το λογαριασμό με οικονομικό ακρωτηριασμό. Τα μοναδικά μας τέλως. Είτε πάμε χειρουργείο υπό Επιτροπεία είτε είμαστε Μπανανία.

Αναμφίβολα η κατάσταση της χώρας σήμερα είναι δραματική. Πριν από ένα μήνα την περιέγραφα σε άρθρο μου («Α.Τ.» 17/1/2010) εξηγώντας ότι η Ελλάδα τελούσε ήδη σε ακήρυκτο πόλεμο, που δεν αντιμετωπίζεται με συμβατικά μέσα. Αυτό απέδειξαν όσα επακολούθησαν και όσα δεινότερα επείκονται. Επειδή, όμως, η εθνική μνήμη αποβαίνει πάντοτε διδακτική, όταν διατηρείται ζωντανή και ακιβδηλή, χρειάζεται ίσως να θυμηθούμε ότι παρόμοιες συνθήκες αντιμετώπισε η Ελλάδα αρκετές φορές αλλά στο τέλος πρόκοψε, κέρδισε και μεγάλωσε - παρ' ότι πλήρως ακριβά.

Πτώχευση

Το 1885 και το 1932 η χώρα κήρυξε πτώχευση. Το 1897 επέθε υπό τον Διεθνή Οικονομικό Έλεγχο που, για την εξυπηρέτησή του χρέους της, δήμωσε επί 65 περίπου χρόνια όλα τα δημόσια έσοδα του κρατικού μονοπωλίου από τα είδη πρώτης ανάγκης (καπνός, οινόπνευμα, πετρέλαιο, αλάτι, ακόμη και σίρτα). Αλλά το 1912-1913 διεξήγαγε τους δύο νικηφόρους Βαλκανικούς Πολέμους.

Το 1920-1921 υποτίμησε τη δραχμή της τρεις φορές, αλλά υπερέβη σήπτητη τον Σαγγάριο και την Αλιμύρ Ερμιο.

Το 1922-1929, μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή και την Προσφυγιά, ο πενόμενος ελληνικός λαός δάνεισε έξι φορές στην πατρίδα συνολικά 9,3 δισεκατομμύρια δραχμές, ισοτίμες προς 29 εκατομμύρια αγγλικές λίρες. Αλλά

Το 1922, μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή και την Προσφυγιά, ο πενόμενος ελληνικός λαός δάνεισε έξι φορές στην πατρίδα συνολικά 9,3 δισ. δρχ. αλλά αποκαταστάθηκαν δύο εκατομμύρια πρόσφυγες που διπλασίασαν τη γεωργική και βιομηχανική παραγωγή

ΠΑΝΣΤΡΑΤΙΑ!

Μπορούμε να νικήσουμε!

- **Ενώ η Ελλάδα ενίσχυσε κατακόρυφα την εθνική της ισχύ με την είσοδό της στο καταφύγιο του ευρώ, εξανέμισε τα ευρωπαϊκά κονδύλια, αθέτησε τις δεσμεύσεις της, εξαπάτησε τους ευεργέτες της**
- **Ηρθε τώρα η κρίσιμη ώρα -για να μην επακολουθήσουν δεινότερα- να μας καλυβδώσει η μνήμη παρόμοιων κρίσιμων συνθηκών και ενωμένοι να κερδίσουμε στον ακήρυκτο αυτόν πόλεμο**

μύρια αγγλικές λίρες. Αλλά αποκαταστάθηκαν δύο εκατομμύρια πρόσφυγες που διπλασίασαν τη γεωργική και βιομηχανική παραγωγή.

Στην Απελευθέρωση το 1944 δεν είχε ούτε καν δραχμή ούτε αποθέματα σε χρυσό, αλλά παντού ερείπια μόνον. Δημοούργησε, όμως, κράτος και έμεινε ελεύθερη.

Το 1952 υποτίμησε 50% την εξωτερική αξία της δραχμής αλλά ανασυγκροτήθηκε. Ακολούθησαν δραματικές υποτιμήσεις, ιδίως μετά το 1984, αλλά το 2000 εισήλθε στη Ζώνη του Ευρώ και το 2004 τέλεσε λαμπρά τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Παρά τις Διεθνείς Συνθήκες και αντίθετα προς τη θέλησή της η Ελλάδα βρέθηκε συχνά υπό ξένη κηδεμονία, μετά την ίδρυση του πρώτου κράτους της ως το 1854.

Στον Κριμαϊκό Πόλεμο ο Οθων κι όλος ο Ελληναϊσμός βρέθηκαν στο πλευρό της ομοδόξου Ρωσίας που αντιμετώπιζε τρεις σύμμαχες Αυτοκρατορίες - Οθωμανική, Βρετανική και Γαλλική. Επαναστάτες, ακόμη και δυο υψισπιστές του βασιλιά, σήκωσαν ανάρτικο σε Ηπειρο, Θεσσαλία και Μακεδονία το 1854. Στις 11 Απριλίου οι στόλοι Αγγλίας -Γαλλίας αποκλείουν τα ελληνικά λιμάνια και ελεγχουν όλα τα καράβια. Στις 24 Μαΐου μια γαλλική Μεραρχία κι ένα ογγαλικό Σύνταγμα καταλαμβάνουν τον Πειραιά και σύντομα την Αθήνα μέχρι την Πεντέλη. Εξαναγκάζουν τον Οθωνα να αποκηρύξει τους επαναστάτες, να διακηρύξει ουδετερότητα και να διορίσει κυβέρνηση Κουϊσλίγγκ, το λαομίσητο «υπουργείον

Του Ν.Ι. ΜΕΡΤΖΟΥ*

Κατοχής».

Θα αποσυρθούν 15 Φεβρουαρίου 1857, πολύ μετά τη λήξη του πολέμου. Ωστόσο, το 1863 προσαρτώνται τα Ιόνια Νησιά και το 1881 η Θεσσαλία με το νότιο τμήμα της Ηπείρου.

Οι Ξένοι

Το 1915 στην ουδέτερη Ελλάδα οι Αγγλογάλλοι καταλαμβάνουν την Λήμνο και τη Θεσσαλονίκη, αναλαμβάνουν τις σιδηροδρομικές γραμμές της Μακεδονίας και ανοίγουν Μέτωπο. Το 1916 συνδράμουν το Κίνημα Εθνικής Αμύνης, αναγνωρίζουν κυβέρνηση Βενιζέλου και χωρίζουν την Ελλάδα σε δύο κράτη εμπόλεμα μεταξύ τους. Το 1917 καταπλέουν στον Πειραιά, καταλαμβάνουν την Αθήνα, εκθρονίζουν τον Κωνσταντίνο, ενθρονίζουν τον δευτερότοκο γιο του Αλέξανδρου και εγκαθιστούν πρωθυπουργό τον Ελευθέριο Βενιζέλο. Ετσι, όμως, σώζεται η Μακεδονία και η Ελλάδα βρίσκεται στο στρατόπεδο των νικητών, αποβιβάζεται στη Σμύρνη, προσαρτά τη Θράκη και υπογράφει τη Συνθήκη των Σεβρών.

Ουδέν κακόν αμιγές καλού, έλεγαν οι αρχαίοι. Γιατί να μην επιβεβαιωθούν και τώρα;

Μπορούμε να νικήσουμε. Αρκεί να πολεμήσουμε πανστρατιά - όχι κατ' αλλήλων.

* Ο Νίκος Ι. Μέρτζος είναι πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, δημοσιογράφος και συγγραφέας, αναμορφωτής της ιστορικής Κοινότητας Νυμφαίου Φλώρινας.